

РІШЕННЯ № 3

«Про відмову в порушенні дисциплінарної справи»

28 лютого 2023 року

м. Кропивницький

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Квашука О.Д., секретаря палати — Павліченка О.І., членів палати – Бірюкова А.О., Звіздуна А.М., Ковальова Ю.В., Кричуна Ю.А., Шолух С.Г., розглянувши у відкритому засіданні матеріали перевірки за скаргою **ОСОБА_1** на поведінку адвоката **ОСОБА_2** (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане <...> р. на підставі рішення Одеської обласної КДКА <...> від <...> р.), -

ВСТАНОВИЛА:

ОСОБА_1 звернувся до КДКА Одеської області зі скаргою, у якій ставить питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності адвоката **ОСОБА_2**.

На підставі частини другої статті 66 Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року (далі – Правила адвокатської етики), скаргу скеровано для розгляду до КДКА Кіровоградської області.

Доводи скаржника

У провадженні Приморського районного суду міста Одеси перебуває справа № <...> (кримінальне провадження № <...> від <...> р.) за його обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 301, ч. 4 ст. 156, ч. 6 ст. 152 КК України.

У період досудового розслідування та під час судового провадження у першій інстанції (до 15.06.2022 р.), його захисником була адвокат **ОСОБА_2**, а підставою для подальшого розірвання правовідносин з нею є розбіжність у їхній правовій позиції.

Скаржник зазначає, що 28.06.2022 р. він передав іншому адвокату (для направлення до суду) пояснення, з якого вбачається, що адвокат **ОСОБА_2** вмовляла його співпрацювати з органами досудового розслідування та прокуратури, а також до самообмови у наркотичній залежності, на що він погодився.

Також у період здійснення захисту адвокатом **ОСОБА_2**, під час розгляду слідчим суддею питання щодо запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою,

скаржник завжди підтримував думку прокурора, погоджуючись із обранням (продовженням) запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, натомість адвокат просила обрати запобіжний захід, не пов'язаний із позбавленням волі; у подальшому така ж розбіжність у їх позиціях мала місце і під час розгляду справи у суді.

Із посиланням на статтю 21 Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність”, практику ЄСПЛ, скаржник заявляє, що адвокат порушила заборону займати у справі позицію всупереч позиції клієнта.

Зазначає, що показань він не надавав, тому підстав для висновку про його самообмову в адвоката не було, а виявивши суперечності у позиції стосовно запобіжного заходу, адвокат не вжила заходів до її узгодження.

Скаржник зазначає, що адвокат зобов'язана була з'ясувати причини підтримання ним позиції прокуратури, ймовірність погрози з боку правоохоронців, після чого — подати апеляційну скаргу, але фактично вона вмовляла скаржника підтримувати сторону обвинувачення, чим на його думку, позбавила його можливості оскаржувати ухвали суду.

Вказує, що правила адвокатської етики забороняють адвокату співпрацювати із органами досудового розслідування, оскільки це може завдати істотної шкоди правам підзахисного; скаржник, після відмови від захисника **ОСОБА_2**, підтримував позицію інших захисників, а не позицію прокуратури.

Додатково скаржник зазначив, що адвокат **ОСОБА_2** “...фактично використовує в якості реклами та заохочення клієнта співпрацювати з **ОСОБА_2** тим, що остання працює в приміщенні Приморського районного суду міста Одеси та вдало використовує цей факт і обіцяла, що саме через цю обставину його справа буде вирішена та він отримає 10 років позбавлення волі. Хоча адвокату заборонено гарантувати клієнту позитивний результат”.

До скарги приєднав копії ухвал Приморського районного суду від 24.11.2021 р., 19.01.2022 р. та 10.08.2022 р. у справі № <...>.

Пояснення адвоката

05.04.2021 р. нею була укладена угода про надання **ОСОБА_1** правової допомоги із його захисту у кримінальному провадженні № <...> від 03.02.2021 р.

Під час першої конфіденційної зустрічі у СІЗО вони домовилися, що позицію у справі буде узгоджено після ознайомлення захисника із матеріалами, що обґрунтовують підозру.

На наступній зустрічі з клієнтом вона роз'яснила йому сутність підозри, ознайомила із наявними у неї копіями матеріалів кримінального провадження, роз'яснила його права, після чого вони узгодили правову позицію, про що **ОСОБА_1** зазначив у власноручно складеній ним розписці.

Після надходження справи до суду, між ними також була обговорена та узгоджена правова позиція у справі.

15.06.2022 р., прибувши у судові засідання, адвокат виявила, що у залі суду знаходяться інші адвокати (**ОСОБА_3** та **ОСОБА_4**). Після відкриття засідання **ОСОБА_1** відмовився від її послуг, не висловлюючи будь-яких претензій стосовно наданих нею послуг.

У розмові із **ОСОБА_1** з приводу причин такого рішення він пояснив, що його тітка знайшла інших адвокатів, які обіцяли дуже гарні перспективи в його справі та переконували, що мають міцні зв'язки для вирішення його питання.

Адвокат зазначила, що при розгляді питань щодо запобіжного заходу вона, згідно зі статтею 47 Кримінального процесуального кодексу України, заперечувала проти клопотання прокурора за попереднім узгодженням із **ОСОБА_1**.

Подавати апеляційні скарги на ухвали суду щодо запобіжного заходу **ОСОБА_1** не бажав; будь-якої шкоди правам та інтересам клієнта поведінкою адвоката не було завдано.

Заперечила твердження скаржника про її співпрацю із органами досудового розслідування та прокуратурою, а також про спонукання клієнта до такої співпраці; зазначила, що інформація, яка міститься у скарзі, стосовно її неправомірної поведінки є недостовірною і бездоказовою; вважає, що використання такої інформації є лише тактикою захисту обвинуваченого, що використовується його захисниками.

Повідомила, що її робоче місце розташоване у кабінеті, який використовується на законних підставах згідно із договором суборенди приміщення, належного до комунальної власності м. Одеси, укладеного із територіальним управлінням Державної судової адміністрації в Одеській області 01.09.2021 р. Доводи скаржника стосовно використання нею факту перебування в приміщенні, де також розташований суд, для рекламування своєї діяльності чи спонукання до укладання договору, у тому числі договору стосовно його захисту, вважає наклепницькими.

До пояснень приєднала документи на підтвердження своїх доводів.

Мотиви та висновки дисциплінарної палати

Перевіривши відомості, які подані ініціатором звернення та адвокатом, дослідивши наявні письмові матеріали, дисциплінарна палата дійшла висновку про відсутність підстав до порушення дисциплінарної справи, виходячи із такого.

1. Відповідно до частини другої статті 33 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі по тексту також: “Закон № 5076-VI”) дисциплінарне провадження — процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діях адвоката ознак дисциплінарного проступку.

За змістом частини другої статті 36 Закону 5076-VI підставою до порушення дисциплінарної справи є відомості, що свідчать про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката.

Дисциплінарним проступком адвоката є: порушення вимог несумісності, порушення присяги адвоката або правил адвокатської етики, розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення, невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків, невиконання рішень органів адвокатського самоврядування, порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом (частина друга статті 34 Закону № 5076-VI).

За приписами статті 70 Правил адвокатської етики, щодо відносин дисциплінарної відповідальності адвокатів діє презумпція невинуватості. Обов'язок доказування вини адвоката у вчиненні дисциплінарного проступку покладається на особу, яка ініціює дисциплінарне провадження відносно адвоката.

2. Палатою встановлено, що адвокат **ОСОБА_2** здійснювала захист скаржника під час досудового розслідування та судового провадження (до 15.06.2022 р.) на підставі угоди про надання правової допомоги б/н від 05.04.2021 р.

Із наявних матеріалів вбачається, що предмет оскарження фактично стосується праввідносин скаржника і адвоката у рамках кримінального провадження № <...> від 03.02.2021 р. (у суді - № <...>), а не провадження № <...> від 17.11.2021 р. (справа № <...>), як зазначено у скарзі.

3. За твердженням скаржника, неправомірна поведінка адвоката **ОСОБА_2** виразилася у формах: її співпраці з органами досудового розслідування та прокуратури, спонукання його до такої співпраці, а також до його самообмови у наркотичній залежності; зайняття адвокатом, під час вирішення питання щодо терміну запобіжного заходу, позиції усупереч позиції клієнта та невжиття заходів до її узгодження; порушення правил рекламування діяльності, неправомірного спонукання клієнту до укладання договору і повідомлення йому неправдивих відомостей.

Додатками до скарги є копії ухвал Приморського районного суду м. Одеси від 24.11.2021 р., 19.01.2022 р. та 10.08.2022 р. у справі № <...>.

Зі змісту ухвал від 24.11.2021 р. та 19.01.2022 р. вбачається, що під час розгляду Приморським районним судом м. Одеси клопотання прокурора про продовження строку тримання під вартою, обвинувачений не заперечував проти задоволення клопотання, а захисник **ОСОБА_2**, заперечуючи проти нього, зазначила, що підзахисний має міцні соціальні зв'язки, тому вважала за доцільне застосувати до нього запобіжний захід, не пов'язаний із триманням під вартою.

Згідно із ухвалою від 10.08.2022 р., обвинувачений та його захисник **ОСОБА_3** заперечували проти задоволення клопотання прокурора, при цьому, захисник просив змінити запобіжний захід обвинуваченому на інший, що не пов'язаний із триманням під вартою, або визначити розмір застави.

3. Аналізуючи твердження скаржника про те, що адвокат **ОСОБА_2** співпрацювала з органами досудового розслідування, прокуратури, і спонукала його до такої співпраці, як і до самообмови у власній наркотичній залежності, палата зазначає наступне.

За змістом скарги, скаржник підтверджує вказані доводи тим, що під час розгляду питань стосовно запобіжного заходу, в період участі захисника **ОСОБА_2**, скаржник фактично підтримував клопотання прокурора, а після заміни захисника — заперечував проти їх задоволення.

Також скаржник зазначає, що 28.06.2022 р. він через адвоката **ОСОБА_3** надав до суду, для приєднання до матеріалів справи, пояснення стосовно поведінки адвоката **ОСОБА_2**.

У свою чергу, адвокат **ОСОБА_2** наведені скаржником твердження заперечила, вказавши, що після ознайомлення із матеріалами, які обґрунтовують підозру, вона з клієнтом узгодила позицію у справі, зокрема, стосовно його відмови від надання пояснень згідно із статтею 63 Конституції України.

Адвокат зазначає, що вказаний факт було зафіксовано **ОСОБА_1** у власноручно складеному ним документі (розписці), копію якого приєднано до пояснень.

Як убачається із тексту рукописного документу, який, за твердженням адвоката, складений **ОСОБА_1**, останній підтвердив, що 05.04.2021 р. під час зустрічі із адвокатом в умовах СІЗО, вони спільно ознайомилися із матеріалами, що стали підставою для підозри, та узгодили правову позицію, виходячи із наявних матеріалів. **ОСОБА_1**, засвідчив, що у подальшому правова позиція ним буде узгоджуватися із адвокатом **ОСОБА_2** під час ознайомлення із наданими слідством матеріалами кримінального провадження.

Адвокат відкидає обвинувачення її в співпраці зі стороною обвинувачення чи спонукання клієнта до такої співпраці.

Дослідивши подані докази, оцінивши доводи скаржника та адвоката у контексті досліджуваної частини предмету оскарження, дисциплінарна палата не встановила відомостей, які вказували б на ознаки вчинення адвокатом оскаржуваних дій.

До скарги не додано копії пояснення, про яке зазначено у скарзі (яке скаржник, за його твердженням, передав своїм захисникам), тому палата позбавлена можливості встановити зміст цього документу та пересвідчитися у його релевантності тим доводам, які наводяться у скарзі.

Палата, виходячи із матеріалів та інших доступних відомостей, звернула також увагу на відсутність інформації про вчинення сторонами даного кримінального провадження будь-яких дій, властивих для “співпраці” як такої, наприклад, у формі надання підозрюваному (обвинуваченому) викривальних показань, зміна запобіжного заходу тощо.

Отже, обвинувачення адвоката у діях, які полягають у співпраці зі стороною обвинувачення та неправомірному впливові на свого клієнта, ґрунтується винятково на доводах особи, яка підписала скаргу на адвоката, та не ґрунтується на інформації об'єктивного характеру.

Скаржником не надано відомостей на підтвердження самого факту вчинення ним дій, до яких його нібито спонукала адвокат зокрема, стосовно самообмови у наркотичній залежності.

Що стосується доводів скаржника про відсутність його заперечень з приводу задоволення клопотань прокурора про застосування (продовження) запобіжного заходу, то така поведінка скаржника могла бути обумовлена різними мотивами, але у всякому випадку, сама по собі, не може свідчити про будь-які неправомірні дії адвоката, у тому числі у формі спонукання його до співпраці зі стороною обвинувачення.

4. За результатами аналізу доводів скаржника стосовно зайняття адвокатом позиції, яка суперечить позиції обвинуваченого, палата зазначає наступне.

На думку скаржника, неправомірність поведінки адвоката полягає у тому, що під час розгляду клопотань прокурора про продовження терміну запобіжного заходу вона висловлювала у судовому засіданні думку про доцільність зміни запобіжного заходу у той час, як обвинувачений не заперечував проти задоволення клопотання прокурора, зокрема, у судових засіданнях 24.11.2021 р та 19.01.2022 р.

Скаржник зазначає, що адвокат не могла висловлювати такі доводи у судовому засіданні, бо вирішувалося суто процесуальне питання щодо запобіжного заходу, яке не було поєднане із наданням обвинуваченому показань, що унеможливило факт самообмови клієнта; у свою чергу лише впевненість адвоката у самообмові клієнта може бути підставою для його дій усупереч його позиції.

Скаржник вважає, що адвокатом було порушено вимоги пункту 3 частини другої статті 21 Закону № 5076-VI.

Адвокат зазначила, що при розгляді питань щодо запобіжного заходу вона, згідно зі статтею 47 Кримінального процесуального кодексу України, заперечувала проти клопотання прокурора за попереднім узгодженням із **ОСОБА_1**, який у подальшому бажав не подавати апеляційні скарги на вказані ухвали.

Палата свої висновки обґрунтовує наступним.

Пункт 3 частини другої статті 21 Закону № 5076-VI містить заборону адвокату займати у справі позицією всупереч волі клієнта, крім випадків, якщо адвокат впевнений в самообмові клієнта.

При цьому, стаття 47 Кримінального процесуального кодексу України (далі — “КПК”) зобов'язує захисника використовувати засоби захисту, передбачені цим Кодексом та іншими законами України, з метою забезпечення дотримання прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого та з'ясування обставин, які спростовують підозру чи обвинувачення, пом'якшують чи виключають кримінальну відповідальність підозрюваного, обвинуваченого.

Крім того, відповідно до частин першої - другої статті 8 Правил адвокатської етики адвокат має залишатися незалежним від свого клієнта; у межах дотримання принципу законності адвокат зобов'язаний у своїй професійній діяльності виходити із переваги інтересів клієнта.

Із диспозиції норми-заборони, що міститься у пункті 3 частини другої статті 21 Закону № 5076-VI вбачається, що адвокату заборонено займати позицію у справі усупереч волі клієнта.

Палата передусім звертає увагу на те, що поняття “воля” клієнта (у розумінні “усвідомлюваного наміру особи, свідомому регулюванні поведінки”), не є тотожним поняттю “позиція” клієнта, яка у своєму об'єктивному прояві може не відповідати його дійсним, безпосереднім чи віддаленим, намірам.

Тобто відповідність позиції адвоката волі клієнта не означає формальної тотожності змісту доводів захисника та його підзахисного стосовно тих чи інших процесуальних питань у кримінальному провадженні, відтак і відповідність поведінки адвоката вимогам пункту 3 частини другої статті 21 Закону № 5076-VI визначається у кожному окремому випадку та не має наперед визначених формальних критеріїв.

Як зазначено у рішенні Європейського суду з прав людини від 19.01.1989 по справі «Камасинський проти Австрії» (Kamasinski v. Austria), Series A, №168, §65 та постанові ЄСПЛ від 21.04.1998 по справі «Дауд проти Португалії» (Daud v. Portugal), Reports of Judgments and Decisions 1998-II, §38), на які посилається скаржник, “...поведінка захисника, по суті, є предметом домовленості між обвинуваченим та його адвокатом...”.

Отже, позиція адвоката не повинна суперечити саме волі клієнта, і його конкретні процесуальні дії (у рамках принципу законності) мають бути предметом домовленостей, які досягаються під час конфіденційного спілкування між ними.

При цьому, палата звертає увагу, що згідно із поясненнями адвоката, доводи, висловлені нею у засіданні відповідно до статті 47 КПК, в інтересах клієнта (стосовно пом'якшення виду запобіжного заходу), відповідали волі скаржника і досягнутим між ними домовленостям.

Скарга не містить ні інформації, ні доказів, здатних спростувати наведені адвокатом відомості.

5. Скаржник посилається на те, що адвокатом, після судових засідань, на яких виявилися суперечності у позиціях, не було вжито заходів до її узгодження та оскарження судових рішень.

Палата нагадує, що у скарзі та додатках до неї відсутня інформація, яка б ставила під сумнів достовірність тверджень адвоката про фактичну відсутність суперечностей між нею та клієнтом, про зміст узгодженої з клієнтом позиції, зокрема, з питань, пов'язаних із заходами забезпечення кримінального провадження.

Оскільки адвокат та скаржник, висловлюючи доводи у судових засіданнях та не оскаржуючи ухвали суду, діяли відповідно до узгодженої між ними позиції, то твердження скаржника про те, що адвокат після судових засідань зобов'язана була вжити заходів до узгодження позиції, позбавлені будь-яких підстав.

Не спростовано і те, що неподання апеляційної скарги на ухвали слідчого судді (суду) щодо запобіжного заходу також відповідало волі клієнта.

При цьому, палата звернула увагу на те, що відмінність між доводами скаржника та адвоката у судових засіданнях під час розгляду питання щодо запобіжного заходу, мала місце неодноразово. Проте, скаржник не висловлював будь-яких претензій до адвоката з цього приводу, самостійно не оскаржував ухвали суду, та у скарзі не вказує на те, що між ним та захисником було досягнуто будь-яких інших домовленостей.

Натомість він акцентує увагу саме на формальній розбіжності у змістові їх доводів по клопотанню прокурора у судовому засіданні, що саме по собі не є доказом неправомірної поведінки адвоката.

Палата також звертає увагу на те, що відповідно до відомостей, які містяться на веб-порталі “Судова влада” та у Єдиному державному реєстрі судових рішень, зазначені вище судові рішення, у тому числі ухвала від 10.08.2022 р., стороною захисту не оскаржувались.

Крім того, було встановлено, що ухвали суду стосовно продовження тримання скаржника під вартою, винесені у подальшому (зокрема, від 30.09.2022 р., 24.11.2022 р., 16.01.2023 р.) , тобто після заміни захисника, також не були оскаржені.

У сукупності, вищенаведене переконує у тому, що дії захисника Байрактар О.В. відповідали досягнутій із клієнтом домовленості, а відтак і його волі.

Палата також встановила, що реалізація адвокатом свого права висловлювати процесуальну позицію на доводи сторони обвинувачення у даному випадку відповідає вимогам статті 47 КПК та не призвела до порушення чи обмеження прав та інтересів скаржника.

6. У скарзі міститься наступне твердження скаржника: “...адвокат фактично використовує в якості реклами та заохочення клієнта співпрацювати з **ОСОБА_2** тим, що остання працює в приміщенні Приморського районного суду в м. Одеса та вдало використовує цей факт, що саме через цю обставину моя справа буде вирішена та я отримаю 10 років позбавлення волі. Хоча адвокату заборонено гарантувати клієнту позитивний результат”.

За результатами текстуального і логічного аналізу змісту цієї частини скарги та відомостей, наданих скаржником, палата дійшла висновку про те, що наведені твердження не містять інформації про конкретні факти поведінки, і мають характер припущень, відтак розцінюються палатою як такі, що не є відомостями про дисциплінарний проступок адвоката.

З наявних матеріалів вбачається, що розташування офісу адвоката у приміщенні за адресою: місто Одеса, <...>, ґрунтується на договорі суборенди, укладеному нею із територіальним управлінням Державної судової адміністрації в Одеській області 01.09.2021; під час розгляду скарги будь-яких фактів порушень Правил адвокатської етики стосовно вимог до рекламування діяльності адвоката не було встановлено.

7. Відповідно до статті 37 Закону № 5076-VI дисциплінарне провадження складається з таких стадій: 1) проведення перевірки відомостей про дисциплінарний проступок; 2) порушення дисциплінарної справи; 3) розгляд дисциплінарної справи; 4) прийняття рішення у дисциплінарній справі.

За змістом абзацу 2 частини другої статті 36 Закону № 5076-VI підставою до здійснення дисциплінарного провадження є відомості про конкретні дії (акти

бездіяльності) адвоката, які можуть мати ознаки правопорушення, що встановлюється у рамках процедури, регламентованої розділом VI Закону № 5076-VI.

Оцінка наявних матеріалів, доводів скаржника й адвоката призвели до висновку про відсутність відомостей, які вказують на ознаки проступку адвоката.

При цьому, палата також враховує, що захисниками скаржника в його інтересах було подано до Приморського районного суду м. Одеси клопотання, у яких просили звернутися до КДКА Одеської області щодо притягнення адвоката **ОСОБА_2** до дисциплінарної відповідальності.

У клопотанні захисники послалися на те, що після укладення договору про надання правової допомоги обвинуваченому їм стало відомо про неналежне здійснення захисту адвокатом **ОСОБА_2** під час досудового розслідування та судового провадження.

Клопотання було підтримано у судовому засіданні скаржником.

Як вбачається зі змісту ухвали Приморського районного суду м. Одеси від 10.08.2022 р., розглянувши вказане клопотання, суд констатував, що під час судового провадження ним не було безпосередньо встановлено фактів протиправної поведінки адвоката, а також неналежного чи неефективного захисту обвинуваченого.

Із урахуванням наведеного, а також взявши до уваги форму та зміст скарги, палата дійшла висновку про те, що скаржник не був обмежений у можливості скористатися правничою допомогою адвоката, необхідною для підготовки скарги та доказів на підтвердження своїх доводів.

Палата всебічно та взаємозв'язку дослідила й проаналізувала доводи сторін і подані ними матеріали у сукупності, надавши їм фактологічну та правову оцінку.

У скарзі відсутня вказівка на інші докази проступку або неможливість самостійного отримання інших, окрім вже поданих, доказів оскаржуваної неправомірної поведінки адвоката.

Відтак, на переконання палати, сукупність наявних у матеріалах перевірки відомостей є достатньою для ухвалення остаточного рішення по суті порушених у скарзі питань, і потреби у подальшому дослідженні обставин поведінки адвоката не вбачається.

Згідно із частиною другою статті 36 Закону № 5076-VI дисциплінарну справу стосовно адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката.

Дисциплінарна палата дійшла переконання, що наведені у скарзі доводи про порушення адвокатом **ОСОБА_2** своїх професійних обов'язків є необґрунтованими.

Підстав до порушення дисциплінарної справи відносно адвоката не вбачається.

Керуючись статтями 33, 34, 36, 37, 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», -

ВИРІШИЛА:

Відмовити у порушенні дисциплінарної справи стосовно адвоката **ОСОБА_2** (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане <...> р. на підставі рішення Одеської обласної КДКА <...> від <...> р.) за скаргою **ОСОБА_1**.

Відповідно до частини третьої статті 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» це рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з

дня його прийняття до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова дисциплінарної палати

Олександр Квашук

Секретар палати

Олександр Павліченко